

החברים מהר להם חיים כאמת?

פרק שלישי בסידרה על הכנסותיהם האמיתיות ודנושם של 120 חברי הכנסת התשיעית

העשירים של מיפלגה בת ארבעה, קודם שמונה, חברי כנסת (יחד עם יגאל הור" ביץ) הוציא שובל כספים רבים מניסו עבור המיפלגה. ערב הבחירות הוא נתן לאמנון לין, מי שהיה חבר במיפלגתו עד הפילוג שחל בה לא מכבר, סכום של 200,000 לירות. לין טוען, כי החזיר את הכסף, אך מודה כי שובל חתום על ערי ביות בנקאיות רבות, לכספים אותם הוציא לין במערכת הבחירות שלו.

שובל מתגורר בדירת פאר ברחוב משה שרת שבצפון תל-אביב ונוסע במכונית סטרוואן מפוארת, אותה אינו נוהג בעצי מו, אלא נהג.

הלל זיידל: שילומים מגרמניה

מי שנחשב לאחד מחברי הכנסת היעניים, הוא הלל זיידל, איש חטיבת אחדות, בת האיש האחד בתוך הליכוד. זיידל טוען, כי הוא מתפרנס רק ממשכורת תו כחבר כנסת: "אבל לא צריך לרחם עלי".

ואכן, זה נכון. על זיידל אין צורך לרחם.

במשך שנים רבות עשה שובל כסף רב, וכפי שהוא מעיד על עצמו: "אני לא מיק" רה סעד". הוא ניהל, ומישפחה אשתו טוענת כי בהצלחה רבה, עסקים רבים במיסגרת עשרות החברות השייכות לקוני צרן מאייר. אולם בשנה וחצי האחרונות התחיל שובל לצאת מהעסקים, לפחות באר פן רישמי. "רציתי להיות מוכן לקבל תפי קיד ממלכתי רם. מהסוג שאסור לך להיות בעל נכסים ורכוש, אם אתה מחזיק בו, לכן השתחרתי מכל המישרות האקזקוטי טיביות שלי". הסביר שובל לכתב העולם הזה.

מלבד היותו חבר כנסת, ואחד מראשי לעם, חבר שובל במרבית מועצות המנהלים של חברות האחים מאייר, ולדבריו, בלא שכן. תפקידיו באותן חברות הם תפקידי יעוץ בלבד. נוסף לחברותו במועצות הי

חברי הכנסת, כדי להגדיל את הכנסתם, אפשר לעיתים לחשוב, כי מדובר ביעניים מרודים, או לפחות בשכירי יום. אולם, מעט מאד חברי כנסת מתקיימים ממשכורתם מהכנסת, ולרובם יש הכנסות נוספות, אשר בחלקן הם זוכים תודות להיותם חברי כנסת.

העולם הזה ממשיך בסקירת מצבם הי כספי והכנסותיהם האמיתיות של כל אחד מ-120 חברי הכנסת.

זלמן שובל: נישואים מעושרים

זלמן שובל, ח"כ פלגיהורביץ שבלעם הוא אחד מחברי הכנסת העשירים ביותר

הסדרים

מתחת לשולחן

הוא אומנם מתגורר בדירה צנועה בת שלושה וחצי חדרים, בתל-אביב, אך נוסף לציק המשכורת ולציק האשל, יש לזיידל עוד מקור הכנסה חשוב אחד: השילומים מגרמניה.

לפני יותר מ-20 שנה קיבל זיידל סכום כסף ענק באותם הימים, למעלה מ-30,000 לירות, כסכום חד-פעמי של שילומים מגרמניה. הוא אומנם החזיר חלק לממשלה, עבור הגימלה הקבועה אותה קיבל עד הסדר השילומים, אך בהשקעה נכונה, מגיע סכום זה היום, לכמה מיליונים.

זיידל מסרב לגלות מה הוא עושה עם כסף זה, אולם גם אם הכסף רק מושקע בבנקים, אין זיידל צריך להסתפק במשכורתו כחבר כנסת. הוא ממשיך לקבל מדי חודש, עבורו ועבור אשתו סכום של כ-400 מארקים גרמניים, שהם לפי הערך של היום עוד כ-4000 לירות בחודש.

זיידל היה פקיד של ההסתדרות במשך כ-30 שנה, כיושב-ראש תנועת העבודה הליברלית. כשעזב לפני שנה וחצי את ההסתדרות קיבל מענק-פיצויים בסך 120,000 לירות. הכסף הושקע בתוכנית הי חיסכון הבנקאית גדיש, ותופח מדי חודש בחודש.

אולם זיידל אינו מתלונן, וטוען, כי אין לו על מה להוציא את כספו: "כאשר אני הולך למועדון לילה, ואני יוצא לבלות די הרבה, תמיד יש מי שמשלם עבורי".

אברהם מלמד: אלגנטיות בזול

חבר הכנסת מהמפד"ל אברהם מלמד, ידוע בכנסת, למרות היותו חבר קיי בוך, כאחד מחברי הכנסת העשירים. לדבריו מלמד אין לדעה זו על מה להתבסס: "אני בסך הכל מתלבש יפה, עם חליפות יפות, או חושבים שאני עשיר".

מלמד הוא חבר קיבוץ גיר עצינן. כמו מרבית חברי הקיבוץ הוא פליט שואה, והיה במחנה דכאו, "אבל אף פעם לא לקחתי גרוש אחד שילומים מגרמניה". לדבריו, השכר שלו וההוצאות המשולמות לו מהכנסת, עוברים ישר לגיזברות הקיבוץ. הוא מקבל מהקיבוץ צ'ק עבור ההוצאות האישיות שלו, ונחשב כעובד חוץ, בדיוק כמו כל עובד חוץ אחר של המשק.

מנהלים, שובל הוא גם מנכ"ל, שוב ללא שכר לדבריו, של יצוא חברה להשקעות, חברה לאחזקת נכסים שבבעלות האחים מאייר, בחברה אחת של האחים מאייר ממי שיר שובל לקבל כספים. זו חברת מקיף לאשראי תעשייתית. הוא אומנם אינו מקבל משכורת, משום שקבלת משכורת אסורה על חברי כנסת, אולם מדי כמה חודשים הוא מקבל צ'ק שמן, חד פעמי, עבור הייעוץ שלו.

לדברי שובל, הפוליטיקה עולה לו ב- כסף רב. כאשר היה האחראי על ההסדרה במישרד החוץ, ועסק מרבית הזמן בענייני זה, לא קיבל לדבריו, את הצ'ק התקופתי ממקיף. כאחד משני חברי הכנסת

תר, שובל אומנם בא ממישפחה בעלת הכי נסה פחות במינוגיה, אולם הוא נשא לי אשה את חנה מאייר, בתו של העשיר מכל האחים מאייר, משה.

שובל השתלב היטב בקונצרן של האחים מאייר ובמשך שנים רבות נשא בתפקידים מנהליים בכירים ששכרם היה יותר מיפה. לדבריו, אין לו נירות ערך, ומעט מאד רכוש רשום על שמו — הרוב רשום על שם אשתו, ולא ביגלל העובדה שהיא שהביאה לבעלה את הכסף או את ההון דמנות לעשות כסף, אלא מפני שזה הנו הג במישפחתו של שובל: גם אביו, בתקופה שהיה בעל נכסים, רשם את הכל על שם אמו.

כאשר נפתח מלון הילטון בירושלים, הודיעו מנהליו, כי אינם נותנים הנחות לחברי כנסת. מאוחר יותר הם החליטו על הנחה של 10 אחוז בלבד. חברי הכנסת התגוררו בשאר המלונות, כשהעניים בהם הסתפקו במלון המרכז, השייך לח"כ הרב מנחם פרוש מאגודתי-ישראל. השאר התגוררו בבתי-המלון דיפלומט, הוולנד, וחלקם הקטן, בעיקר שרים, במוריה ובי החמד דויד, היקרים יותר.

חברי הכנסת קיבלו סכום קבוע עבור כל ליל לינה בירושלים, אם לנו בבית מלון, אם חזרו לביתם ואם ישנו בבית ידידים.

הרפורמה בשכר חברי הכנסת הגדילה את הסכום וקבעה אותו ל-250 לירות ל- לילה, תמורת קבלות. הסכום נקבע על-פי ההנחה העצומה שבניתיים החליט מלון הילטון לתת לחברי הכנסת. בסכום זה נותן הילטון לחברי הכנסת חדר עם ארוחת בוקר, עם סלסלת פירות ועם טל- וויזיה ציבעונית בחדר. אורח רגיל שלם עבור אותם שירותים כ-1300 לירות.

הסידור החדש קבע, כי חברי הכנסת ימציאו קבלות-מלון, עד לסכום של 250 לירות ללילה, שאותן יקבלו חזרה. אולם על-פי חוקי הרפורמה, היה סכום זה מצורף לחשבונות במרוכז לגיזברות הכנסת, וזו תשלם אותו מבלי שירד מס ההכנסה מחברי הכנסת.

הכנסת החליטה לעקוף את החוקים, שי היא עצמה המציאה, ולגלם בצורה המגור גדת לחוק את הוצאות המלון, עם מלון הילטון נקבע הסדר, לפיו חברי הכנסת לא ישלמו כלל עבור הלינה שלהם, אלא יחתמו על החשבון. המלון ישלח את החשבונות במרוכז לגיזברות הכנסת, וזו תשלם אותו מבלי שירד מס ההכנסה מחברי הכנסת.

על הקשרים המיוחדים מאד בין כנסת-ישראל לבין הילטון בירושלים יש כבר ריגונים רבים מדי. לכן החליטה הכנסת להוסיף עוד שני מלונות להסדר: את מלון המרכז, וזאת על-פי דרישתו האולי-טימיטבית של ח"כ פרוש, ואת מלון הוולנד, וזאת על-פי דרישת חברי כנסת מעטים, אומנם, אך וותיקים, אשר התי-ליטו לשמור להוולנד אמונים ולא להת-פתות לטלוויזיה הציבעונית של הילטון. כאשר מתכוננים בכושר המצאה של



שר אברו-קצירא
החותר עזר



ח"כ שובל
אשה עשירה